

Ekskluzivno: Večernji list s hodočasnici koji su osjetili posebnu Božju milost

OZDRAVLJENJA NA GROBU MUČENIKA*

Nakon molitve u Širokom Brijegu na grobu mučenika Mađar se vratio u Budimpeštu. Kad su mu liječnici skinuli zavoj s glave, zavrištao je: Vidim, vidim!

► Piše: **Vesna Leto**

– Rak mu izjeda oči. On je slijep. Glava mu je umotana u zavoje i preko toga mrežica. To je nečuvena bolest – tiho se sjeća događaja i ponovnog susreta od prije samo nekoliko dana fra Jozo Zovko.

Svjedočanstva

– Rodbina ga je dovela jer mu je ostalo još samo nekoliko dana života. Taj je čovjek vjerovao. Njegova obitelj molila me da ga blagoslovim i molim s njom. Rekao sam im: »Pođite na grob mučenika, ja ću doći.«

Mađari su otišli k crkvi na brijegu. Fra Jozo ih je pronašao u masi. Prišao je, položio ruke i zajedno su molili.

– Prima blagoslov. Sjeda u auto i odlazi. Znao sam da ćemo se ponovno sresti – uz blag osmijeh govori nam. I odista je bilo tako. Snaga novoga života ponovno ga je dovela u Široki Brijeg, gdje je svjedočio pred tisućama hodočasnika.

– Pri povratku sam osjetio da se sa mnom nešto čudno događa. Nakon što bol u glavi i strašan pritisak u očima nisam osjetio punih deset minuta, zapitao sam se što se sa mnom događa. Čudno je kada bol iščekujete, a ja sam to radio. Bilo je to blaženih deset minuta bez boli, koje je smijenilo još deset, pa sat po-

tom, sati i dani. Odmah sam otišao u kliniku u Budimpeštu gdje sam se dugo liječio i gdje mi je konačno dijagnosticiran karcinom. Nisu mi do kraja skinuli posljednji ovoj oko glave, a ja sam počeo urlikati: »Vidim svjetlost! Vidim vas!«

Medicinsku dokumentaciju prije dolaska u Široki Brijeg vidjeli su svi koji su nazočili svjedočenju. Danas ti isti dokumenti stoje uz njegov tonski zapis i izjavu koju je osobno potpisao.

Liječnici na obnovi

Broj takvih i sličnih svjedočanstava o tome kako su ljudi dobili još jednu priliku na ovozemaljskom svijetu, promijenili živote, spoznali smisao postojanja, svakodnevno raste. Na duhovne obnove fra Jozu Zovke mnoge je dovela radoznalost, sumnja u jačinu svoje vjere, želja za novom spoznajom. Bude ondje na dan i po 4.000 vjernika iz cijelog svijeta. Posebno je zanimljiva bila skupina hodočasnika iz Slovačke. Pretežno mladi i mahom liječnici. Bez imalo sustezanja, glasno pred svima, kada su se opraštali, jedna mlada liječnica otvoreno je priznala: »Poslije ovoga seminara nikada više ne ću primiti čovjeka kao običnog pacijenta, kao nekoga tko me treba samo da bih mu

napisala recept. Vidjeti ću u njemu onog koji je slika Božja.«

Posvojila 12 djece

Svaka životna priča zanimljiva je na svoj način. No, malo se tko može pohvaliti kako je upoznao ženu koja je uz svojih 6 posvojila 12 djece. Kaže nam kako je na seminar kod fra Jozu došla kako bi naučila da svoju djecu sto posto odgoji u kršćanskom duhu.

– Udala sam se vrlo mlada. Vjerovala sam kako moju sreću i ljubav ne može ništa pomutiti. Rodila sam tri divna sina. Moj se muž naglo razbolio i umro. Mislila sam da se cijeli svijet srušio. Povukla sam se u sebe i mnome je vladala opća apatija sve dok nisam srela sadašnjeg supruga. U prvi mah bilo je to lijepo prijateljstvo. Pomagao mi je razgovorom. Rodila se ljubav. Danas u braku s njim imam još troje djece. Niti jedan trenutak moji sinovi iz prvoga braka s njegove strane nisu osjetili pomanjkanje ljubavi – priča Ana Lihosithova pokazujući fotografije sa svog vjenčanja i obiteljsku fotografiju na kojoj je njezina unučica.

Snaga mučeničke krvi

Nakon svjedočenja ovozemaljskog života, svega ružnoga i lijepog

* Tekst je prenesen prema izvorniku.

što nosi sa sobom, fra Jozo nam je kazao kako je zadaća u njegovu srcu da pokaže ljudima snagu mučeničke krvi Crkve.

– Ljudi koji su spaljeni bili su spremni položiti život za Isusa. On je prihvatio njihovu žrtvu i Gospa je u hodočasničku crkvu ugradila milosno mjesto da ljudi nađu ono što trebaju i zato ta molitva njima postaje ljubav, ozdravljenje, nada, nadahnuće. To nije u magli, to je jako i konkretno – istaknuo je fra Jozo.

Na seminaru je također bila potpredsjednica slovačkog sabora L'udmila Mušková. U svojim molitvama vrlo je često naglašavala: »Za moju naciju. Da moja nacija ne teži lažnoj Europi, nego da čuva korijene, tradiciju i svoju vjeru.«

Bog je učinio čudo, a Isus i Gospa govore: Mogu ti pomoći

Ovdje je Bog učinio nešto zanimljivo, što je čovjek učinio, recimo, od jednog uzletišta – da svaki zrakoplov može sletjeti, svaki putnik uzletjeti i sletjeti i komunicirati s gradom, sa zemljom, s brzinom. Tako se ovdje dogodilo da svaki hodočasnik može naći što traži. Ovdje nema onog što možemo čuti u medicini – »nema vam pomoći«, taj se odgovor ne čuje. Ovdje svatko čuje: »Ja ti mogu pomoći, ja sam za to da ti pomognem.« To je rekla Gospa, to govori Isus, Crkva, vjernici koji mole. Čovjek kad moli, ne govori kao liječnik da nema lijeka za tvoju bolest, nema pomoći, nema nade. Naprotiv, Crkva u kojoj je probudena molitva kaže da ima izlaza jer Bog je svemoguć. Ima nade jer Bog je ljubav. Ima nade jer Bog će učiniti čudo. Sretan sam kada promatram ljude koji se okupljaju u Međugorju i ovdje u Širokom Brijegu i odnose te darove, te milosti.

50 događaji

VEČERNJI LIST PONEDELIK, 16.10.2006.

EKSKLUZIVNO Večernji list s hodočasnicima koji su osjetili posebnu Božju milost

Ozdravljenja na grobu mučenika

Nakon molitve u Širokom Brijegu na grobu mučenika Madar se vratio u Budimpeštu. Kad su mu liječnici skinuli zavoj s glave završio je: Vidim, vidim!

Fra Jozo Zovko: Čovjek kad moli, ne govori kao liječnik da nema lijeka za tvoju bolest, nema pomoći, nema nade. Naprotiv, Crkva u kojoj je probudena molitva kaže da ima izlaza jer Bog je svemoguć. Ima nade jer Bog je ljubav

VEŠTA LETO ŠIROKI BRIJEG - Rak mu izjeda oči. On je slijep. Glava mu je umotana u zavoj i preko tog mrežica. To je nečuvena: čest - tih se sjeća događaj: ponovnog susreta od prije samo nekoliko dana fra Jozo Zovko.

Svjedočanstva

Rodina ga je dovela jer mu je ostalo još samo nekoliko dana života. Taj je čovjek vjerovao. Njegova obitelj molila me da ga blagoslovim i molim s njima. Rekao sam im: 'Podite na grob mučenika, ja ću doći'.

Madari su otišli i crkvi na Brijegu. Fra Jozo ih je ponošao u masi. Prišao je položio ruke i zajedno su molili.

Prima blagoslov. Sjeda u auto i odlazi. Znao sam da ćemo se ponovo sresti uz blag osmijeh govori nam.

I ođista je bilo

koje jesnjenilo još deset, pa sat potom, sati i dani. Odmah sam otišao u kliniku u Budimpeštu gdje sam se dugo liječio i gdje mi je konačno dijagnosticiran karcinom. Nisu mi do kraja skinuli mrežicu, posljednji ovoj oko glave, a ja sam je pucao urlikati:

kako. Snaga novog života ponovno ga je dovela u Široki Brijeg, gdje je svjedočio pred tisućama hodočasnika. Pri povratku sam osjetio da se sa mnom nešto čudno događa. Nakon što bol u glavi i strašan pritisak u očima nisam osjetio punih deset minuta, zapi-

Rodina ga je dovela jer mu je ostalo još samo nekoliko dana života. Taj je čovjek vjerovao i - ozdravio i progledao

to sam se što se sa mnom događa. Čudno je kada bol sčekujete, a ja sam to radio. Bilo je to blaženih deset

minuta bez boli koje jesnjenilo još deset, pa sat potom, sati i dani. Odmah sam otišao u kliniku u Budimpeštu gdje sam se dugo liječio i gdje mi je konačno dijagnosticiran karcinom. Nisu mi do kraja skinuli mrežicu, posljednji ovoj oko glave, a ja sam je pucao urlikati:

Božji dodir preko fra Jozine ruke - I Madar je progledao

'Vidim svjetlost! Vidim vas! Medicinsku dokumentaciju prije dolaska u Široki Brijeg vidjeti su svi koji su naznačili svjedočanstva. Danas ti isti dokumenti stoje uz njegov tonski zapis i izvjavu koju je osobno potpisao.

Liječnici na obnovi

Broj takvih i sličnih svjedočanstava o tome kako su ljudi dobili još jednu priliku na ovozemaljskom svijetu, promijenili živote, spoznali snisao postojnja, svakodnevnog raste. Na duhovne obnove fra Jozu Zovka mnoge je dovela radoznalost, sanjanja u jačinu svoje vjere, želja za novom spoznajom. Bude ondje na dan i po 4000 vjernika iz cijelog

svijeta. Posebno je zanimljiva bila skupina hodočasnika iz Slovačke. Pretežno mladi i mahom liječnici. Bez imalo ustezanja, glasno pred svima, kada su se opritali, jedna mlada liječnica odgovoreno je priznala: "Poslije ovog seminara nikada više neću primiti čovjeka kao običnog pacijenta, kao nekoga tko me treba samo da bih mu napisala recept. Vidjet ću u njemu onog koji je slika Božja."

Posvojila 12 djece

Svaka životna priča zanimljiva je na svoj način. No, malo se tko može pohvaliti kako je upoznao ženu koja je uza svojih šestero posvojila 12 djece. Kaže nam kako je na semi-

Provincijal fra Slavko Soldo i gvardijan samostana na Širokom Brijegu Branimir Musa na grobu širokobrijegskih mučenika

Bog je učinio čudo, a Isus i Gospa govore: Mogu ti pomoći

Ovdje je Bog učinio nešto zanimljivo, što je čovjek učinio, recimo, od jednog uzletišta - da svaki zrakoplov može sletjeti, svaki putnik uzletjeti i sletjeti i komunicirati s gradom, sa zemljom, s brzinom. Tako se ovdje dogodilo da svaki hodočasnik može naći što traži. Ovdje nema onog što možemo čuti u medicini - »nema vam pomoći«, taj se odgovor ne čuje. Ovdje svatko čuje: »Ja ti mogu pomoći, ja sam za to da ti pomognem.«

To je rekla Gospa, to govori Isus, Crkva, vjernici koji mole. Čovjek kad moli, ne govori kao liječnik da nema lijeka za tvoju bolest, nema pomoći, nema nade. Naprotiv, Crkva u kojoj je probudena molitva kaže da ima izlaza jer Bog je svemoguć. Ima nade jer Bog je ljubav. Ima nade jer Bog će učiniti čudo. Sretan sam kada promatram ljude koji se okupljaju u Međugorju i ovdje u Širokom Brijegu i odnose te darove, te milosti. (v. 1.)

Ana Lihostihova sa fra Jozom Zovkom

Američki časnik nakon Međugorja – svećenik

»Moram vam svjedočiti kako sam postao svećenik«, tišinu izlazeći pred tisuću hodočasnika prekinuo je čovjek uspravna držanja i blagog pogleda: »Bio sam časnik američke vojske i bez odobrenja Pentagona nisam mogao doći na ove prostore. Kod kuće su mi baka i sestra stalno ponavljale kako moram ići u Međugorje. Bio sam uporan i dobio sam odobrenje. Kad sam stao na tlo u Međugorju, jedna mlada djevojka

prišla mi je i pružila ruku. Gledao sam je, osmijeh koji nikada ne ću zaboraviti. Poslije toga nisam imao mira. Osjetio sam potrebu da se nakon toliko godina moram ispovjediti. Učinio sam to, poslušao katehezu. Shvatio sam da se više ne uklapam u vojni život. Pitao sam se kome i zašto služiti. Devet godina sam fratar zahvaljujući toj katehezi i Vickinom osmijehu.«

Večernji list, Zagreb, 16. listopada 2006., str. 50. – 51. ✍

Dekret pape Urbana VIII.

U skladu s dekretom pape Urbana VIII. i uredbom II. vat. sabora izjavljujemo da ne želimo preteći sud Crkve kome se potpuno podvrgavamo. Riječi »mučenik«, »mučeništvo«, »čudesa« i slično imaju u ovom glasilu samo vrijednost ljudskog svjedočenja.

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva
»fra Leo Petrović i 65 subrača«, VII., 2 (13),
Široki Brijeg, 2014., srpanj – prosinac, 2014.

Glavni i odgovorni urednik:
fra Miljenko Stojić, vicepostulator

Lektura i korektura:
Zdenka Leženić

Adresa:
BiH: Kard. Stepinca 14,
88220 Široki Brijeg
HR: Humac 1, p. p. 1, 20352 Vid

Veza:
tel.: (039) 700-325
faks: (039) 700-326
e-pošta: mostar@pobijeni.info
internet: www.pobijeni.info

Grafički prijelom i tisak:
FRAM-ZIRAL, Mostar

Glasilu izlazi polugodišnje:
siječanj i srpanj

Stare brojeve, osim ovoga posljednjeg, možete u pdf obliku preuzeti sa stranica portala pobijeni.info u poglavlju Izdavaštvo.

Cijena pojedinog primjerka:
3 KM; 12 KN; 3,75 EUR; 4,25 CHF;
6,50 USD; 6,50 CAD

Godišnja pretplata (s poštarinom):
BiH 7,5 KM; RH 33 KN; EU 7,5 EUR;
CH 8,50 CHF; SAD 13 USD; Canada
13 CAD

Slanje pretplate, dobrovoljnih priloga... (s naznakom za Vicepostulaturu i nakanu):

a) poštanskom uputnicom
b) UniCredit Bank d.d. Mostar, poslovna Ljubuški:

žiro-račun (BiH): 3381602276649744
devizni račun (inozemstvo):
IBAN: BA393381604876650839
SWIFT: UNCRBA22

ISSN: 1840-3808

RIJEČ UREDNIKA

fra Miljenko Stojić

Dragi čitatelji!

Kriza u svijetu raste, u hrvatskom društvu je opći rasap, ali mi smo i dalje s vama. Ne slušamo prigovore da se trebamo konačno »okaniti kostiju«. Rado bismo to učinili, jer lakše je sjediti u hladovini nego li crnčiti, međutim, tko će nastaviti? Očito malobrojni. Zapravo, stvarna je namjera zaustaviti započeto. E, ne će ići. »Kosti« nam priopćavaju istinu, onu istinu koju su nastojali i nastoje što bolje skriti. Nije to ni po Božjim ni po demokratskim namislima, stoga zahvaljujemo svima koji su kroz proteklo vrijeme zajedno s nama tragali za našima pobijenima, otkrivali njihova posljednja počivališta, način ubijanja, njihovo ime i prezime. Oni više nisu brojke, »društvene štetočine«, sada su ljudi. Trenutna neokomunistička hrvatska vlast ne haje za to. Oni nikada nisu tragali za istinom, oni su nastojali »stvoriti« svoju istinu. Svjestan čovjek nikada im se nije i nikada im se ne će prikloniti. Tražit će ona područja gdje istina stoji na prvom mjestu.

Ovo su misli koje su mi padale na pamet dok smo početkom godine pokapali dvojicu identificiranih ubijenih hercegovačka franjevca. S njima je ubijeno još 26 osoba, najvjerojatnije civila jer DNK analiza svih tijela nije dala potvrđan ishod. Ubili su ih u Ljubuškom, gdje su komunisti imali veliku tamnicu. Na žalost, nisu jedini. Komunisti su revno smicali sve one za koje su posumnjali da bi im mogli biti kakva smetnja u učvršćivanju vlasti. Sudjelovali su u svemu, kako domaći, tako i oni došli sa strane. Kasnije su za sve nagrađeni društvenim povlasti-

cama. Obitelji ubijenih dobiše, pak, progon. Partija nije opraštala. Mogao si se spasiti samo ako si im prišao i postao jednak njima. Na taj se način stvaralo duboko pokvareno društvo, društvo koje nije odisalo ni Božjim ni ljudskim zasadama. »Bilo i ne ponovilo se«, rekao bi puk.

Očito je da nam je stvarati takvo društvo u kojem će komunističke namisli biti odstranjene, društvo u kojem ne će biti totalitarizma bilo koje vrste. Ni divlji i raspojasani kapitalizam nije, naime, ništa bolji od komunizma. Oni su potpuno ista priča. Nama treba društvo u kojemu će se cijeniti mučeništvo, oni koji su pali nevini ili su nevini progonjeni za svoje i naše velike ideale. Primjera oko nas, na žalost, ima bezbroj pa čak i u ove današnje, »suvremene« dane, kako im vole tepati. Zlo nastoji uznemiravati dobrog čovjeka. Jer, ako mučeništvo i mučenici zabljesnu u našoj sredini, što će biti sa zlom? Ukazat će se njegovo pravo lice i nitko više ne će ići za njim. Zbog toga određeni mediji pomno paze da se to ne bi dogodilo. Neprestano proizvode prividnu stvarnost, neprestano nam lažu. Sami smo krivi kad im to dopuštamo.

Hoće li zaista mučeništvo postati ona mudrost koja će nas voditi ili ćemo si dopustiti hod starim, prašnjavim stazama? Naši pobijeni, naš blaženi kardinal Alojzije Stepinac, svi naši mučenici kroz povijest pozivaju nas da se uozbiljimo. Pobjeda je s njima, a ne s umišljenim veličinama.

Mir i dobro!

IZ SADRŽAJA

Iz ljetopisa	4	Glas o znakovima	40
Podsjetnik	20	Pobijeni	42
Povijesne okolnosti	29	Odjek u umjetnosti	47
Povjerenstva	33	Nagradni natječaj	51
Istraživanja	34	Razgovor	54
Glas o mučeništvu	39		